

РЕШЕНИЕ

№ 5359

гр. София, 11.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 20.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **1177** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]/08.06.2011 г., издаден от С. Н. Г. на длъжност “ главен инспектор по приходите” в ТД на НАП „СДО” [населено място], потвърден с решение № 2194/05.12.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” [населено място] в частта относно отказано възстановяване на ДДС за данъчни периоди 01.01.2008г. – 30.06.2010г. Жалбоподателят поддържа, че е извършил реална ВОД към румънско дружество BOLKAN FORUM S.R.L., в подкрепа на което била нотариално заверена декларация на А. В. Г., както и представени документи по чл.45 ППЗДДС. Поддържа, че [фирма] и [фирма] са извършили транспортна услуга по декларираната ВОД към BOLKAN FORUM S.R.L., за което са представени счетоводни документи и ЧМР. Жалбоподателят поддържа, че е извършил реална ВОД към румънско дружество TZVET KOMERT S.R.L., тъй като е представил изискуемите документи по чл.45 ППЗДДС. Поддържа, че [фирма] е извършил реална транспортна услуга по декларираната ВОД към TZVET KOMERT S.R.L. Жалбоподателят поддържа, че има право на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма]. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорените части, като му присъди на правените в производството разноски.

Ответникът Директор на дирекция “ОУИ” – [населено място] оспорва

жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1000279/13.08.2010г., издадена от С. С. В. – началник сектор „селекция и координация” на ТД на НАП „СДО” [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите С. Н. Г., О. А. Д. и Р. Т. Д. за определяне на данъчните му задължения за данък върху доходите на физическите лица за периоди 01.01.2008 г. – 30.06.2010 г. ЗВР е връчена на 19.08.2010г. и съгласно чл.114, ал.1 ДОПК срокът за извършването на ревизията е до 19.11.2010г. Със ЗВР № 1000441/17.11.2010 г.и № 1100085/21.02.2011 г. срокът на ревизията е продължен до 19.04.2011г., което е в срока по чл.114, ал.2 вр. ал.3 ДОПК. ЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на ревизираното лице. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на НАП [населено място] № РД-01-6/04.01.2010 г., с която по раздел II, т.12 на С. С. В. е възложено издаването на ЗВР. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №1100085 от 02.05.2011 г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. Открита е административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на България и Румъния в съответствие с чл.5 от Регламент (ЕО) 1798/2003, по която е получен отговор от румънската данъчна администрация вх.№ 2520-00-171-2/23.12.2010г., че румънският търговец BOLKAN FORUM S.R.L. е „липсващ търговец”, не може да бъде разследван в Румъния, защото никога не е извършвал дейност на декларирания адрес и не е представил финансови и счетоводни документи, необходими за извършване на проверката. Като собственик на дружеството е посочен българският гражданин А. В. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [община], област Видин, който предоставил информация, че е регистрирал дружеството на 18.03.2008г. и на 05.03.2009 г. го е продал на Bakhshi A. Saber. Българският гражданин Г., като собственик на BOLKAN FORUM S.R.L., не е сключвал договори и не е имал контакти с жалбоподателя, а единствено направил пълномощно в полза на Bakhshi A. Saber. По данни на румънската данъчна администрация лицето Bakhshi A. Saber не е обявено като лице за контакти на дружеството, нито е намерено на декларирания адрес (стр.75 от РА).

Относно превоза, извършен от [фирма], ЕИК [ЕИК] е посочено, че търговецът притежава лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари № 1401, валиден до 26.03.2012г., с приложени 8 бр. заверени копия за МПС. В автоматизираната система на Агенция „Пътна инфраструктура” липсват данни за регистрирани плащания на пътни такси на ГКПП. На търговеца [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ, но документи не са представени, а търговецът [фирма] не е намерен на декларирания адрес за кореспонденция. Въз основа на тези

факти ревизиращите органи са приели, че не са изпълнени условията по чл.7, ал.1 ЗДДС по извършени ВОД с данъчна основа общо в размер на 478 768.13 лв. към BOLKAN FORUM S.R.L., поради което жалбоподателят е извършил доставка с място на изпълнение на територията на страната и върху посочената сума на основание чл.82 ЗДДС следва да се начисли 20 % данък. На основание чл.68, ал.1 вр. чл.6 и чл.9 ЗДДС не е признато право на ДК по фактурираните транспортни услуги, извършени от [фирма] и [фирма].

По идентичен начин относно търговеца TZVET KOMERT S.R.L. е открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на България и Румъния в съответствие с чл.5 от Регламент (ЕО) 1798/2003, по която е получен отговор от румънската данъчна администрация вх.№ 2520-00-308-1/13.12.2010г., че румънският търговец е декларирал В. от българското дружество – жалбоподател, но не работи на декларирания адрес и данъчната ревизия не може да потвърди получаването на стоките. Тъй като румънският търговец е определен като „липсващ търговец”, ревизиращият екип приел, че извършената ВОД с данъчна основа 1 528 702.23 лв. е недоказана и недействителна. Ревизиращият екип установил, че румънското дружество TZVET KOMERT S.R.L. е регистрирано на името на български гражданин Ц. И. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [община], област В.. В хода на извършената му проверка лицето дало сведения, че през есента на 2010г. лице на име С. му предложил срещу сума от 50 лв., за да му прехвърли фирмата си, която имала нещо общо с Румъния. Ц. Д. посочва, че не е подписвал търговски документи с [фирма] и не разполага с документация на румънското дружество.

По отношение на превозвача [фирма] е установено, че притежава товарни автомобили с ДК [рег.номер на МПС] , С 7890 EP, СА 2196 NH и С 6258 EP, като за автомобил с ДК [рег.номер на МПС] са регистрирани излизания на 19.06.2009 г. на КПП – Кулата, на 28.06.2009г. на КПП – Видин ферибот и на 29.06.2009г. на КПП – Видин ферибот. Превозвачът притежава лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари № 2983, валиден до 17.06.2014г. с приложени 3 бр. заверени копия за МПС. Видно от констатациите на стр.16 от РД съгласно отговори на митници С., Л., Р., В. и С. за посочените товарни автомобили няма регистрирани продажби и таксувания в системата за събиране на пътни такси и разрешителен режим. На превозвача е връчено ИПДПОЗЛ на 21.01.2011г., но такива не са предоставени. Тезата на жалбоподателя е, че превозът е за сметка на румънското дружество и не е осъществявал плащания към превозвача. Въз основа на горепосочените факти ревизиращите органи са приели, че не са изпълнени условията по чл.7, ал.1 ЗДДС по извършени ВОД с данъчна основа в размер на 1 528 702.23 лв. към TZVET KOMERT S.R.L., поради което жалбоподателят е извършил доставка с място на изпълнение на територията на страната е върху посочената сума на основание чл.82 ЗДДС следва да се начисли 20 % данък.

Видно от констатациите на стр.23-24 от РД ревизиращият екип е направил предложение да се откаже право на ДК на основание чл.68, ал.1 вр. чл.6 ЗДДС по следните фактури: № 1317/15.03.2010г., № 1323/18.03.2010г., №1327/26.03.2010г.,№1391/02.03.2010г.,№1395/05.03.2010г., №1400/11.03.2010г., №1406/15.03.2010г., №1625/29.04.2010г., №976/27.01.2010г., №997/29.01.2010г.,

всички издадени от [фирма].

Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице съобразно чл.117, ал.4 ДОПК на 09.05.2011 г., като жалбоподателят е депозирал възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК вх.№2553-03-860/26.05.2011 г. Със заповед № К-1100085/02.05.2011г., издадена на основание чл.119, ал.2 ДОПК С. Н. Г. е определена за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, която заемайки длъжност “главен инспектор по приходите” има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден оспореният ревизионен акт №[ЕГН]/08.06.11г., с който са установени задълженията на жалбоподателя съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт е обсъдено възражението на жалбоподателя по реда на чл.117, ал.5 ДОПК (стр.74 и сл. от РА), но същото е прието за неоснователно. Изцяло са възприети горепосочените изводи от РД за липса на изпълнение на предпоставките по чл.7, ал.1 ЗДДС за осъществени ВОД към румънски дружества BOLKAN FORUM S.R.L. и TZVET KOMERT S.R.L., както и наличие на основание по чл.68, ал.1 вр. чл.6 ЗДДС да се откаже право на ДК по доставките от [фирма], [фирма] и [фирма]. С РА са установени данъчни задължения за ДДС в размер на 365 497.75 лв. и лихви за забава към 08.06.2011г. в размер на 57 737.18 лв.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същия е връчен на ревизираното лице на 15.06.2011 г., като срещу него е постъпила жалба вх.№ 2553-03-1091 от 29.06.2011 г. Срокът за произнасяне от решаващия орган по чл.155, ал.1 ДОПК (изм.Д.в. бр.14/2011 г. в сила от 15.02.2011 г.) изтича на 04.09.2011 г. В този срок (на 27.07.2011 г.) страните са сключили споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК, с което срокът за произнасяне е удължен с три месеца, т.е. до 05.12.2011г. (04.12.2011г. е неделя, неработен ден). В този срок е постановено решение №2194/05.12.11 г., с което РА е потвърден. Видно от ръкописното отбелязване в разписката към решението същото е съобщено на представител на жалбоподателя на 05.01.2012 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх. 53-00-50 от 19.01.2012 г. е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, а решението на горестоящия орган - от решаващия орган по чл.152, ал.2 ДОПК, при спазване на формата по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които биха затруднили правото на защита на жалбоподателя, или ако не бяха допуснати - органът би

постановил акт в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен и касае изпълнението на предпоставките по чл.7, ал.1 ЗДДС за признаване на осъществени от жалбоподателя ВОД към румънските дружества BOLKAN FORUM S.R.L. и TZVET KOMERT S.R.L., както и наличието на реални доставки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма].

Безспорно доказателствената тежест за установяване реалността на доставките се носи от ревизирия субект, който е декларирал право на приспадане на данъчен кредит по съответните фактури, респ. облагаеми с нулева ставка ВОД съгласно чл.53, ал.1 вр. чл.7, ал.1 ЗДДС. Този извод произтича от основния принцип за разпределение на доказателствената тежест, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието настъпване черпи изгодни за себе си правни последици. Легалното определение на ВОД е дадено в чл.7, ал.1 ЗДДС, като документите, удостоверяващи извършването на ВОД съгласно чл.53, ал.2 ЗДДС са посочени в чл.45 ППЗДДС: 1. документ за доставка (най-често фактура) и 2. документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя съгласно чл.45, ал.2, б. «а» ППЗДДС (в относимата редакция).

В съдебно заседание на 31.05.2012г. жалбоподателят е представил писмени доказателства: фактури (invoice) на български и на английски език, стокони разписки (paking list), подписани едностранно от К. Б. като представител на [фирма] и международни товарителници (CMR) за осъществен превоз от [фирма] към румънския получател на стоките TZVET KOMERT S.R.L.

По идентичен начин по отношение на румънския получател BOLKAN FORUM S.R.L. жалбоподателят е представил в съдебно заседание на 31.05.2012г. писмени доказателства: фактури (invoice), стокони разписки (paking list), и международни товарителници (CMR) за осъществен превоз към румънския получател на стоките BOLKAN FORUM S.R.L. Доказателствата не са оспорени от ответника по реда на чл.193 и сл. ГПК. Представени са доказателства за извършено плащане. Налице е съвпадане на данните относно вид, количество на стоките и дата на извършен превоз по следните документи:

а. фактура № [ЕГН] от 30.05.2008г., invoice № 29/26.05.2008г., invoice № 30/30.05.2008г., paking list № 3/19.05.2008г., paking list № 4/20.05.2008г. и международна товарителница от 20.05.2008 г. (стр.50 -56 от делото);

б. фактура № [ЕГН] от 26.06.2008г., invoice № 33/09.06.2008г., paking list № 5/05.06.2008г. и международна товарителница от 05.06.2008 г. (стр.58 – 62 от делото);

в. фактура № [ЕГН] от 26.06.2008г., invoice № 34/12.06.2008г., paking list № 6/10.06.2008г. и международна товарителница от 10.06.2008 г. (стр.63 – 69 от делото);

г. фактура № [ЕГН] от 09.09.2008г., фактура № [ЕГН] от 09.09.2008г., invoice № 53/02.09.2008г., invoice № 54/04.09.2008г., paking list № 9/26.08.2008г., paking list № 11/04.09.2008г. (стр.86 от делото), международна товарителница от 26.08.2008 г. и

международна товарителница от 04.09.2008 г. (стр.70 – 80 от делото);
д. фактура № [ЕГН] от 09.09.2008г., invoice № 55/09.09.2008г., packing list № 10/02.09.2008г. и международна товарителница от 09.09.2008 г. (стр.81 - 84 от делото);

е. фактура № [ЕГН] от 23.12.2008г., invoice № 69/18.12.2008г., packing list № 12/17.12.2008г. и международна товарителница от 17.12.2008 г. (стр.90 - 94 от делото);

ж. фактура № [ЕГН] от 25.02.2009г., invoice № 76/24.02.2009г., packing list № 2/12.02.2009г. и международна товарителница от 12.02.2009г. (стр.95 - 99 от делото);

з. фактура № [ЕГН] от 25.02.2009г., invoice № 77/24.02.2008г., packing list № 1/12.02.2009г. и международна товарителница от 12.02.2009г. (стр.101 - 106 от делото);

Така представените доказателства са частни свидетелстващи документи, които не се ползват с материална доказателствена сила. Т.е. същите нямат обвързваща съда доказателствена сила, а следва да бъдат обсъдени съвкупно с всички доказателства по делото. В хода на ревизионното производство по отношение на TZVET KOMERT S.R.L., RO 25426088 е извършена проверка по реда на Регламент 1798/2003г. за административно сътрудничество в областта на ДДС, обективизирана във формуляри S., които съставляват официални документи по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК. Румънската администрация е посочила в отговорите си, че дружеството TZVET KOMERT S.R.L. е декларирало вътреобщностни придобивания, но получаването на стоките не може да бъде потвърдено поради ненамирането на лице за контакт. Аргумент на ревизиращите органи, за да не признаят действителността на ВОД, е информацията, предоставена от управителя на дружеството TZVET KOMERT S.R.L. – българския гражданин Ц. Д. от [населено място], че дружеството му било прехвърлено през есента на 2010г. срещу сумата от 50 лв., като самият той не е подписвал никакви търговски документи, свързани с [фирма], не знае, кой управлява и представлява румънското дружество, нито разполага с негова документация. Както вече се посочи, представените от жалбоподателя в съдебно заседание на 31.05.2012г. доказателства са частни такива по смисъла на чл.180, ал.1 ГПК и носят подпис и печат от името на TZVET KOMERT S.R.L. (международните товарителници и писмено потвърждение от получателя на стоките за получаването им). Същите доказателства не са оспорени от страна на ответника по реда на чл.193 и сл. ГПК, поради което не е оборена доказателствената им стойност, че са съставени от посочените в тях частни лица - представители на TZVET KOMERT S.R.L., Румъния. Представени са доказателства за извършени плащания по банков път – банкови извлечения на [фирма]. Единствено по отношение на invoice № 103/20.01.2010г. и invoice № 105/11.02.2010г. липсва представено писмено потвърждение от получателя на стоката по смисъла на чл.45, ал.2, б."а" ППЗДДС. Съгласно същата разпоредба в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното

средство, с което е извършен транспортът. Видно от приложените от жалбоподателя на стр.126 до стр. 265 от делото писмени потвърждения, издадени от TZVET KOMERT S.R.L. *същите не носят съдържанието по чл.45, ал.2, б."а" ППЗДДС* – липсва отбелязване на вида и количествата на стоката, вида, марката и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, поради което съдът приема, че по делото липсват представени писмени потвърждения по смисъла на чл.45, ал.2, б. «а» ППЗДДС.

Изискванията за доказване на ВОД в нормата на чл.45, ал.2, б. «а» ППЗДДС са дадени алтернативно (транспортен документ или писмено потвърждение). По отношение на всички процесни фактури, издадени от жалбоподателя в полза на TZVET KOMERT S.R.L. е представен транспортен документ (международна товарителница). Така представените по делото международни товарителници съдържат задължителните реквизити по чл.6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR). Липсва посочване на разноските, свързани с превоза, но съгласно чл.4, ал.1 от Конвенцията това не се отразява на действителността на договора за превоз. Съгласно чл.9, т.1 от Конвенцията товарителницата удостоверява, до доказване на противното, условията на договора и получаването на стоката *от превозвача*. Превозвачът от своя страна предоставя стоката на получателя срещу подпис (чл.13 от Конвенцията). В случая представените товарителници носят подписите на изпращач, превозвач и получател – представител на румънското дружество TZVET KOMERT S.R.L. без означаване на трите му имена. При идентична фактическа обстановка е направено преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС от В. М. Birosag (У.) с акт от 18 май 2011 г., постъпил в Съда на 3 юни 2011 г., по което е постановено решение на СЕС от 06.09.2012г. по дело № C-273/2011г. В мотивите на същото решение се посочва, че съгласно постоянната съдебна практика на СЕС освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е *напуснала физически територията на държавата членка* на доставката (вж. Решение по дело Teleos и др., посочено по-горе, точка 42, Решение от 27 септември 2007 г. По дело Twof I., C-184/05, стр. I-7897, точка 23, Решение от 7 декември 2010 г. по дело R., C-285/09, все още непубликувано в Сборника, точка 41 и Решение от 16 декември 2010 г. по дело Euro Tyre H., C-430/09, все още непубликувано в Сборника, точка 29). След премахването на граничния контрол между държавите членки на Европейския съюз за данъчната администрация е трудно да провери дали стоките физически са напуснали територията на дадена държава членка. Поради това данъчните органи извършват такава проверка главно въз основа на представените от данъчнозадължените лица доказателства и от техните декларации(частни свидетелстващи документи). Принципът на правната сигурност изисква данъчнозадължените лица да знаят

своите данъчни задължения, преди да сключат дадена сделка. В конкретния случай жалбоподателят Mecsek-Gabona в главното производство е изтъкнал своето право на освобождаване от ДДС, позовавайки се на идентификационния номер по ДДС, определен на приобретателя от италианските власти, на факта, че продадената стока е била отнесена от регистрирани в чужбина камиони, и на товарителниците CMR, изпратени от приобретателя от неговия пощенски адрес и посочващи, че стоките са били транспортирани в Италия. Изцяло в областта на националното право на държавата членка е, дали така представените доказателства са достатъчни за обосноваване на ВОД. Съгласно чл.180, ал.1 ГПК посочените в чл.45 ППЗДДС доказателства СА частни такива без обвързваща съда доказателствена сила, респ. Съдът е задължен да ги обсъди съвкупно с всички обстоятелства по делото.

Обстоятелствата в настоящето съдебно производство сочат, че румънските дружества са били регистрирани от български граждани: BOLKAN FORUM S.R.L. от А. В. Г. от [населено място], област Видин (безработен към датата на декларацията му в хода на ревизионното производство от 25.03.2011г.), респ. TZVET KOMERT S.R.L. от Ц. И. Д. от [населено място] (безработен, с основно образование съгласно декларацията му в хода на ревизионното производство от 14.03.2011г.). И двете физически лица посочват, че *не са подписвали* никаква търговска документация от името на румънските дружества, нито са сключвали търговски договори с жалбоподателя [фирма]. Действително по отношение на дружеството TZVET KOMERT S.R.L. в отговора на румънската данъчна администрация е посочено, че същото дружество е декларирало В. от България, но *физическото получаване на стоките* не може да бъде доказано предвид неосъществяването на контакт с лицето. Съгласно задължителното тълкуване, дадено в т.3 от решение на СЕС от 27.09.2007г. по дело № С-409/2004 г. обстоятелството, че получателят на доставката е представил пред данъчните органи на държавата-членка по местоназначението декларация относно В. да представлява допълнително доказателство, целящо да установи, че стоките действително са напуснали територията на държавата-членка на доставката, *но не представлява решаващо доказателство с оглед на освобождаването от ДДС на дадена вътреобщностна доставка.* Решение на СЕС от 06.09.2012г. по дело № С-273/2011г. **потвърждава**, че доказателствената тежест се носи от жалбоподателя, респ, че е допустимо при обстоятелства като разглежданите в главното производство на продавача да се откаже ползването от правото на освобождаване на ВОД, при условие че бъде установено, с оглед на обективни фактори, че той не е изпълнил полагащите му се задължения в областта на доказването или че е знаел или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била замесена в извършена от приобретателя измама, и че не е взел всички зависещи от него разумни мерки за избягване на собственото си участие в тази измама. В конкретния случай се установява, че в дадените от жалбоподателя обяснения в хода на ревизионното производство (стр.6 от РД) жалбоподателят е контактувал с представители на румънските дружества, *без да посочва имена или*

да представя копия от пълномощни. Стоките са закупувани директно от склада на [фирма] (на територия на България), респ. заплащането на стоките е осъществявано в брой чрез предаване на сумите на К. Б., който ги внасял по фирмена банкова сметка в [фирма]. Тези данни СА указание, че дори да са налице реални сделки, то стоката по същите не е напускала физически територията на страна. Независимо от извода на ревизиращите органи, че жалбоподателят е водил текущо счетоводно отчитане при спазване на Закона за счетоводството, което осигурява синхронизирано хронологично и систематично (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане (стр.32 от РА) са извършените разплащанията не СА представени касови ордери или други документи, доказващи по безспорен начин достоверност на разплащанията (стр.6 от РД). В хода на съдебното производство също не е извършена проверка в счетоводството на жалбоподателя, където да се провери заприхождаване на конкретни стоки, респ. Отчитане на приходи и разходи във връзка с конкретни сделки, за каквито жалбоподателят представя писмени доказателства в съдебно заседание на 31.05.2012г. Както вече се посочи при липсата на обвързваща съда доказателствена сила на така представените писмени доказателства, съвкупната преценка на всички обстоятелства по делото сочи, че не са изпълнени предпоставките по чл.7, ал.1 ЗДДС по отношение на двете румънски дружества BOLKAN FORUM S.R.L. и TZVET KOMERT S.R.L., тъй като жалбоподателят не е провел пълно доказване, че стоките, предмет на процесните фактури физически са напуснали територията на България по смисъла на задължителното тълкуване, дадено в решение на СЕС от 27.09.2007г. по дело № С-409/2004г. По изложените съображения и като са извършили начисляване на ДДС по чл.66 ЗДДС за доставка на територията на страната ревизиращите органи са приложили правилно материалния закон и жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

За доказване на извършените транспортни услуги от превозвачите [фирма] и [фирма] жалбоподателят е представил международни товарителници (CMR) и фактури с предмет „транспортна услуга“. Не са представени никакви данни за това, как е формирана цената на „транспортна услуга“. Не са представени пътни листове, заповеди за командировки, както и доказателства съгласно чл.19, ал.1 от Наредбата № 11 от 31 октомври 2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари. В хода на ревизионното и съдебно производство не е установена редовност на водените от доставчиците счетоводства. Тези обстоятелства, обсъдени съвкупно с фактите, установени в хода на ревизионното производство, че по отношение на превозвачите липсват данни в автоматизираното система на А. за плащания на пътни такси на ГКПП за посочените товарни МПС, данни за извършени разходи за гориво и възнаграждения на наети лица, указват на категоричен извод за липса на реални доставки на «транспортни услуги» по смисъла на чл.9 ЗДДС. Същото обстоятелство безспорно е основание

по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС да се откаже право на данъчен кредит.

Представените от жалбоподателя доказателства представляват частни свидетелстващи документи, поради което не се ползват с материална доказателствена сила. Затова, независимо, че фактурите и CMR са издадени от доставчиците и че са изпълнени формалните изисквания за отразяването им в дневниците за продажби на доставчиците и в справките-декларации, същите не доказват, че удостоверените с тях доставки на услуги са действително осъществени, т. е. че съдържанието на фактурите съответства на обективната действителност. По делото не е доказана както кадровата, така и материално – техническата обезпеченост на доставчиците за извършване на фактурираните услуги. С оглед предмета на услугите - извършване на превоз, от съществено значение за преценката на реалното им изпълнение е кадровата обезпеченост на доставчика, която предполага доставчикът да разполага с работници - по трудов или граждански договор, които притежават необходимата професионална квалификация за извършване на конкретната дейност.

По аналогични съображения представените от жалбоподателя в съдебно заседание на 31.05.2012г. писмени доказателства относно доставчика [фирма] – фактури и приемо-предавателни протоколи съставляват частни свидетелстващи документи, без обвързваща съда доказателствена сила. Без конкретна връзка с предмета на извършените доставки са представените към молба от 20.09.2012г. пътни листа, в които са отбелязани маршрути „София – Б. – София” с разстояние от 692 км., изминато от 06:30 часа до 18:00 часа (пътен лист от 18.03.2010г.), маршрут „София – Б.” от 417 км. (пътен лист от 02.03.2010г.), маршрут „София – Б. - София” от 536 км. (пътен лист от 11.03.2010г.), маршрут „София – Б. - София” от 534 и 269 км. (пътен лист от 15.03.2010г.) и маршрут „София – Б.” от 409 км. (пътен лист от 27.01.2010г.). Съдът не кредитира приложения договор за покупко-продажба на МПС от 11.01.2011г., сключен между свързани лица, в нарушение на чл.38, ал.1 от Закона за задълженията и договорите с оглед информацията в оспорения РА, че ревизираното лице притежава транспортни средства без балансова стойност (амортизирани). Представянето на частни свидетелстващи документи, липсата на проверка относно редовността на воденото от доставчика счетоводство, както и обстоятелствата, установени в хода на ревизията, че доставчикът [фирма] не е представил доказателства за регистрация на ЕКАФП, документи за плащания в брой, не декларира материална и кадрова обезпеченост, навежда на извод за липса на реални доставки по спорните фактури. Като са достигнали до същите изводи ревизиращите органи са постановили оспорения ревизионен акт при правилно приложение на закона. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.8 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждение съобразно установените с РА задължения от 365 497.75 лв. ДДС и лихви за забава към 08.06.2011г. в размер на 57 737.18 лв., или сума в размер на 8900 лв. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, I-во Административно отделение, 2-ри състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]/08.06.2011 г., издаден от С. Н. Г. на длъжност “ главен инспектор по приходите” в ТД на НАП „СДО” [населено място], потвърден с решение № 2194/05.12.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” [населено място] в частта относно отказано възстановяване на ДДС за данъчни периоди 01.01.2008г. – 30.06.2010г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] София да заплати на Дирекция „ОУИ” – София на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** юрисконсултско възнаграждение в размер на 8900 (осем хиляди и деветстотин) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: